

чисто е когато добитъка се пои отъ задъ и по-прибрано е. Само че не е тъй нѣкакъ весело, както е насреща. За това пъкъ Петко Мъглата метѣше честичко, за да е чисто и приветливо.

Ще подлей, ще премете — па ще се изправи на прага, сѣкашъ да се убеди, че и предъ неговата крѣчма е приятно да се отбиешъ за отпихъ.

И наистина, стария ханъ се отличава съ нещо, което новия нѣмаше. Низката му стрѣха съ дебели потъмнели отъ времето мертеци и дареци, придаваха тайнственостъ на крѣчмата; тежкитѣ прозорци съ джбови капаци, нашарени съ фигури на разни цвѣтя отъ майсторъ резбаръ, входнитѣ врата отъ тежки талпи, обшити съ голѣми пулове на ту-